

G A Z E T K A

DLA

W S Z Y S T K I C H

Nr 1 (195) STYCZEŃ 2025

Na radosne świętowanie Narodzenia Pańskiego życzymy wszystkim: przyjaznego czasu, by niósł, co nieść powinien; otwartego spojrzenia, które sprawi, że dostrzeżemy drugiego człowieka; czystych słów – prostych, ważnych i ciepłych, wypowiedzianych, gdy stajemy przed sobą z opłatkiem w rękę; i nadziei, która rozpędzi smutki.

Błogosławionych, czyli szczęśliwych dni w Nowym Roku 2025

*Życzą duszpasterze parafii św. Wawrzyńca
oraz Redakcja*

PAPIEŻ FRANCISZEK MÓWI DO NAS

Gdzie jest Duch Boży, tam wolność

Cykl katechez na temat
„Duch i Oblubienica”

Drodzy bracia i siostry,
dzień dobry!

W tej katechezie chciałbym zastanowić się wraz z wami nad imieniem, którym Duch Święty jest nazywany w Biblii.

Pierwszą rzeczą, jaką poznajemy na temat jakiejś osoby jest jej imię. To nim ją nazywamy, odróżniamy i zapamiętujemy. Trzecia osoba Trójcy Świętej również ma imię: nazywa się Duch Święty. Ale „Duch” to wersja zlatynizowana. Imię Ducha, pod którym znali Go pierwsi adresaci objawienia, pod którym przyzywali Go prorocy, psalmiści, Maryja, Jezus i Apostołowie, to *Ruach*, co oznacza technicznie, wiatr, oddech.

W Biblii imię to jest tak ważne, że niemal utożsamiane jest z samą osobą. Święcić imię Boga, to uświęcać i czcić Boga samego. Nigdy nie jest to miano jedynie konwencjonalne: zawsze mówi coś o osobie, jej pochodzeniu lub misji. Tak jest również w przypadku imienia *Ruach*. Zawiera ono pierwsze fundamentalne objawienie dotyczące osoby i funkcji Ducha Świętego.

To właśnie obserwując wiatr i jego przejawy, pisarze biblijni zostali poprowadzeni przez Boga do odkrycia „wiatru” o odmiennej naturze. To nie był przypadek, że w dniu Pięćdziesiątnicy Duch Święty zstąpił na Apostołów, czemu towarzyszyło „jakby uderzenie gwałtownego wia-

tru” (por. Dz 2, 2). To było tak, jakby Duch Święty chciał umieścić swój podpis na tym, co się dokonywało.

Co zatem jego imię *Ruach* mówi nam o Duchu Świętym? Obraz wiatru służy przede wszystkim do wyrażenia *mocy* Bożego Ducha. „Duch i moc” lub „moc Ducha” to powtarzająca się kombinacja w całej Biblii. Wiatr jest istotnie siłą przytłaczającą i siłą niezwykłą. Jest zdolny nawet do poruszenia oceanów.

Również w tym przypadku, by odkryć pełne znaczenie rzeczywistości biblijnych, nie należy zatrzymywać się na Starym Testamencie, ale dotrzeć do Jezusa. Obok mocy, Jezus podkreśli inną cechę wiatru – jego wolność. Do Nikodema, który odwiedza Go w nocy, Jezus mówi uroczyście: *Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha* (J 3, 8).

Wiatr jest jedyną rzeczą, której nie można okiełznać, której nie można „zamknąć w butelce” lub w pudełku. Jeśli próbujemy okiełznać czy zamknąć wiatr w pudełku, to okazuje się to niemożliwe – jest niezależny. Chęć zamknięcia Ducha Świętego w pojęciach, definicjach, tezach czy traktatach, jak to niekiedy usiłuje czynić współczesny racjonalizm, oznacza zagubienie Go, zniweczenie Go lub spro-

wadzenie Go do jedynie zwyczajnego ludzkiego ducha. Istnieje jednak podobna pokusa w dziedzinie kościelnej, a jest nią chęć zamknięcia Ducha Świętego w kanonach, instytucjach, definicjach. Duch Święty tworzy i ożywia instytucje, ale sam nie może być „zinstytucjonalizowany”, „urzędzowiony”. Wiatr wieje „tam, gdzie chce”, tak samo Duch rozdziela swoje dary „jak chce” (1 Kor 12, 11).

Św. Paweł uczyni z tego wszystkiego podstawowe prawo działania chrześcijańskiego: *Gdzie jest Duch Pański – tam wolność* (2 Kor 3, 17) – powiada on. Osoba wolna, wolny chrześcijanin to ten, kto ma Ducha Pańskiego. Jest to bardzo szczególna wolność, całkiem odmienna od tego, co się zazwyczaj rozumie. Nie jest to wolność czynienia tego, co chcemy, lecz wolność czynienia dobrowolnie tego, czego chce Bóg! Nie jest to wolność czynienia dobra lub zła, lecz wolność czynienia dobra i czynienia go w sposób dobrowolny, to znaczy przez pociąg, a nie przymus. Innymi słowy, wolność dzieci, a nie niewolników.

Św. Paweł doskonale zdaje sobie sprawę z nadużyć i nieporozumień, jakie mogą wyniknąć z tej wolności. Píše do Galatów: *Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do hoł-*

dowania ciała, wręcz przeciwnie, miłością ożywieni służcie sobie wzajemnie! (Ga 5, 13). Jest to wolność, która wyraża się w tym, co wydaje się być jej przeciwieństwem, wyraża się w służbie, a w służbie jest prawdziwa wolność.

Dobrze wiemy, kiedy ta wolność staje się „zachętą do hołdowania ciału”. Paweł podaje stale aktualną listę: *nierząd, nieczystość, wyuzdanie, uprawianie bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawzięłość, wzburzenie, niewłaści-*

wa pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłamy, zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne (Ga 5, 19-21). Ale tak samo jest z wolnością, która pozwala bogatym wykorzystywać ubogich – jest to okropna wolność, ta która pozwala silnym wykorzystywać słabych, a przede wszystkim bezkarnie wykorzystywać środowisko – i jest to okropna wolność, nie jest to wolność według Ducha.

Bracia i siostry, skąd czerpiemy tę wolność Ducha, tak przeciwną wolności egoizmu?

Odpowiedź kryje się w słowach, które pewnego dnia Jezus skierował do swoich słuchaczy: *Jeżeli Syn was wyzwoli, wówczas będziecie rzeczywiście wolni* (J 8, 36) – jest to wolność, którą daje nam Jezus. Prośmy Jezusa, aby uczynił nas, poprzez swojego Ducha Świętego prawdziwie wolnymi mężczyznami i kobietami. Wolnymi, by służyć w miłości i radości. Dziękuję.

Watykan, 5 czerwca 2024

WIZYTA DUSZPASTERSKA – KOLEĘDA

Co przygotować?

Jednym z ważnych elementów kolędy jest błogosławieństwo domu i domowników. Wymaga to przygotowania kilku rzeczy przed wizytą:

1. Stół nakryty białym obrusem
2. Naczynie ze święconą wodą
3. Kropidło
4. Stojący krzyż
5. Zapalone świece
6. Biblia

Jeśli nie mamy święconej wody, należy nalać zwykłej wody z kranu do miseczki i poprosić księdza na początku wizyty o jej pobłogosławienie.

Jak przebiega wizyta?

Ksiądz wchodząc do domu, wita się słowami: „Pokój temu domowi!”, na co odpowiadamy: „I wszystkim jego mieszkańcom”. Następnie podchodzi do przygotowanego przez nas stołu, na którym znajduje się krzyż i palą się świece i rozpoczyna modlitwę. Później ksiądz, kropiąc domowników wodą święconą, błogosławi ich słowami: „Niech to mieszkanie i wszystkich w nim mieszkających błogosławi Bóg Ojciec i Syn i Duch Święty. Amen”. Kiedy zostaniemy pokropieni, pobożnie jest się przeżegnać.

Po tych obrzędach warto zaproponować księdzu miejsce siedzące, gdyż przechodzimy do rozmowy. Tutaj nie ma ściśle wyznaczonych tematów, ksiądz jednak zazwyczaj chciałby lepiej poznać swoich parafian. Rozmowa trwa zazwyczaj kilka minut.

Czego nie robić?

Jest kilka rzeczy, których na pewno nie wypada:

- pamiętać o wyłączeniu telewizora,
- pamiętać, że ksiądz ma do obejścia tego dnia wiele rodzin,
- nie zagadujmy na siłę.

PSY PAŃSKIE

Nazwa „Dominikanie”, z łaciny – *Domini canes* – psy Pańskie może wydawać się pogardliwe ale jednak niesie za sobą niezwykle cenną historię, będącą symbolem charyzmatu tego zgromadzenia. Chociaż jednoznacznie sam skrót OP – *ordo predicatorum* (z łac. Zakon Kaznodziejski) – rozwiewa wszystkie wątpliwości, czyli głosić, głosić i jeszcze raz głosić.

Czy jest inny środek ewangelizacyjny niż słowo? Z pewnością wiele jest pomocnych, ale tylko logos daje relację, logos daje jednoznaczność i to on jest podstawą wiary. To wycucie miał święty Dominik, który przy pomocy Ducha Świętego zgromadził braci chcących poświęcić się kaznodziejstwu i do dziś jest to główne zadanie ojców w białych habitach. Z tym także powiązana jest legenda o psie, który przysnił się św. Dominikowi, miał on płonącą pochodnię w swym pysku i biegnąc przez świat rozniecał pożar, ale było to zarzewie wiary, a nie żywioł zniszczenia. Bez wątplenia do tej myśli należy podpiąć wszelką działalność naukową – prowadzone studium w Polsce czy też zagraniczne uniwersytety, na których kształcą się kolejne pokolenia teologów bądź też fascynatów nauki o Bogu. Tak przejawia się moc słowa.

Ojcowie Dominikanie obecnie odgrywają niezwykle ważną rolę na mapie zakonów męskich w Polsce, ponieważ stali się mecenasami sztuki. To właśnie dzięki ich staraniom są wydawane nowe śpiewniki zawierająca stare, gregoriańskie melodie towarzyszące łacińskim psalmom, czy też z nutami do znanych utworów,

ale w innej aranżacji. Któż, kto poszukuje na internecie jakiejś pieśni nie natknął się na tę wykonywaną przez jedną ze scholi dominikańskich. Nie będzie też przesadą, gdy do ich działań na rzecz sztuki wpiszę dbałość o liturgię, która przecież w swoim *misterium fascinans* ma w sobie pokłady arcyzmu, symboliki i również ludzkiego rozumienia piękna. Ośrodki i szkolenia *ars celebrandi* połączone z wykładami o duchu liturgii, to sznyt dominikańskiej szkoły celebracji, o którą dbają i którą przekazują innym.

Teraz spójrzmy na nasze domowe biblioteczki, jeśli jest tam półka z pozycjami religijnymi, to prawdopodobnie pośród nich pojawi się wydawnictwo z charakterystyczną literą „M” i strzałą, czyli „W Drodze”. Skoro nauczanie to charyzmat, to i publikowanie dobrej literatury bez wątplenia wpisuje się w tę misję. Pośród książek znajdziemy szeroki rozstrzał od klasyków jakim jest *Summa Teologiczna* świętego Tomasza z Akwinu (OP) przez serię znanych komentarzy biblijnych w kolorowych okładkach, aż po proste w lekturze poradniki psychologiczne. No i oczywiście miesięcznik, który bez wątpienia do ręki weźmie każdy, choć

swym poziomem dorównuje czasopismom naukowym. Może to zabrzmieć dość podniosłe, ale odnoszę wrażenie, że dzięki działalności Dominikanów wielka teologia trafia pod strzechy prawie każdego polskiego domu. Tak, również do naszych biblioteczek dobiegł ów pies ze snu i rozpałił kolejne zarzewie.

Tomasz z Akwinu, Mistrz Eckhart, Savonarolla, Yves Congar, Adam Szustak. Załóż się, że z spośród tych pięciu postaci, każdy zna twórczość przynajmniej jednej. To jest pewien sukces zakonu, że jest tak rozpoznawalny, ale zarazem to ogromna misja, aby już wielowiekowy, tradycyjny niemal, potencjał zachować i rozwijać tak, aby wreszcie zapłonął cały ziemski glob. Chociaż dominikanie posiadają wielką gamę narzędzi, dzięki którym docierają do ludzi, to jednak musi ktoś stać za tymi maszynami, musi ktoś to omadlać, musi ktoś to wspierać. Zatem za ich dziełem stoi Bóg, oni sami i rzesze sympatyków. Można do nich dołączyć.

Al. Krzysztof Niemczyk

Na górze „Modlitwa świętego Dominika”, obraz pędzla El Greca, domena publiczna, Wikipedia

P R E F A C J A

Termin „prefacja” pochodzi z języka łacińskiego i oznacza czynienie czegoś przed czymś, wstęp do czegoś. Prefacja więc jest wstępną częścią Modlitwy eucharystycznej. Ma przygotować nas do tego, co nastąpi później.

W polskim Mszałe znajduje się dokładnie 97 prefacji. Wszystkie one mają podobną strukturę. Rozpoczynają się dialogiem wprowadzającym:

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składamy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

Dialog wskazuje na obecność Pana ze swoim ludem i w swoim ludzie. Gdy kapłan wypowiada słowa: „W górę serca” podnosi ręce do góry. Zachęca wiernych, abyśmy wzniesli serca tam, gdzie są już dłonie kapłana. Podniesione ręce są symbolem modlitwy. Potwierdzamy to wypowiadając słowa „Wznosimy je do Pana”. Na koniec dialogu celebrans zachęca nas do składania dziękczynienia Bogu. Wypowiadając słowa „Godne to i sprawiedliwe” potwierdzamy, że Panu Bogu to się należy.

Następnie za pomocą formuły wstępnej: „Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne...” kapłan potwierdza, że Bogu należy się uwielbienie i dziękczynienie. Po niej występuje embolizm (z greckiego *embolismos* – wtrącony, włączony) wyrażają-

cy uwielbienie i dziękczynienie za konkretną interwencję Boga w historii zbawienia. Często te treści wynikają z czytań, dzięki czemu widać powiązanie liturgii słowa z liturgią eucharystyczną. Słowo Boże nie tylko jest czytane ale jest zwiastowane jako dobra nowina, co budzi w sercach wiernych uwielbienie i dziękczynienie.

Formuła końcowa: np. „Przez Chrystusa...”, „Dlatego z Aniołami...” wyraża łączność liturgii ziemskiej z liturgią niebiańską (z archaniołami, aniołami, ze świętymi, z chórami niebios), ponieważ „w ziemskiej liturgii ze wszystkimi zastępami niebieskich duchów śpiewamy Panu hymn chwały” (Sobór Watykański II, *Konstytucja o liturgii świętej*, nr 8).

Łączność ziemskiej liturgii z liturgią niebiańską zostaje

przedłużona w aklamacji *Sanctus*: Święty, Święty, Święty... Chociaż samą prefację odmawia kapłan, to przez aklamację wszyscy wierni włączają się w dziękczynienie wyrażane Ojcu w z Chrystusem.

Przykładowo prefacja o Najświętszej Maryi Pannie, która jest stosowana 1 stycznia, w uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi jest następująca:

„Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie, Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojczy święty, wszechmogący, wieczny Boże, i abyśmy Ciebie wielbili, błogosławili i wysławiali obchodząc uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi.

Ona za sprawą Ducha Świętego poczęła Jednorodzonego Syna Twojego, i zachowując chwałę dziewictwa wydała światu przedwieczną Światłość, naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Przez Niego Twój majestat uwielbiają zastępy Aniołów, którzy zawsze się radują w Twojej obecności. Prosimy, aby i nasze głosy przyłączyły się do nich, razem z nimi wołając:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. Hosanna na wysokości. Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. Hosanna na wysokości.”

Grzegorz Kowalewski

MADONNY KRESOWE

W obecnych granicach Polski znajduje się ponad 120 cudownych wizerunków, przywiezionych z Kresów. Aż 80 z nich – na Śląsku (Górnym, Dolnym i Opolskim). W powojennej stolicy Kresów – Wrocławiu, czci się aż cztery. Wszystkie ukoronowane koronami papieskimi, doświadczają kultu i mają swoje sanktuaria.

Po zmianie granic Polski po II wojnie światowej nastąpiły przesiedlenia ludności z terenów, które zmieniły przynależność państwową. Swoje ziemie rodzinne opuszczali Polacy, Niemcy, Ukraińcy. Polacy, ze względów religijnych, sentymentalnych, często zabierali ze sobą obrazy będące na wyposażeniu kresowych kościołów. Z uwagi na to, że we Wrocławiu swój nowy dom znalazła spora grupa przesiedleńców, pojawiły się wraz z nimi również Madonny Kresowe.

Dla obrazu **Matki Boskiej Zwycięskiej** (fot. na dole) hetman Jabłonowski założył nad Dniestrem Mariampol – gród Maryi. Do Wrocławia obraz przybył w 1951 r., intronizowany w kościele **Najświętszej Maryi Panny na Piasku** 2 września 1965 roku. Podczas uroczystości z udziałem Prymasa Wyszyńskiego i kardynała Wojtyły, ówczesny

metropolita wrocławski abp Kominek dokonał aktu oddania archidiecezji wrocławskiej w macierzyńską niewolę Matki Kościoła. Obraz został ukoronowany papieskimi koronami w 1989 r.

U dominikanów w kościele **św. Wojciecha** ma siedzibę Królowa Różańca w obrazie **Pani Podkamińskiej** (fot. z prawej). Zaszczytne miejsce w ramieniu transeptu tworzy maryjną kaplicę, w której codziennie odmawiany jest Różaniec. Koronowany w 1727 r. obraz przybył do Wrocławia w 1959 r. Przed tą Madonną modlił się Prymas Tysiąclecia.

W kościele **Karmelitów Bosych na Olbinie** znajduje się obraz **Matki Bożej Miłosierdzia**, kopia wileńskiej Madonny Ostrobramskiej. Dla tego wizerunku wykonano nad głównym ołtarzem replikę Ostrej Bramy. Chociaż obraz nie jest ukoronowany, kościół posiada status sanktuarium. Drugim miejscem czci Matki Bożej Ostrobramskiej jest kościół **Najświętszego Serca Pana Jezusa na pl. Grunwaldzkim**. Ten obraz wileńskiej Madonny został wykonany dla bazyliki na lwowskim Łyczakowie będącej wotum za odzyskanie niepodległości. We wrocławskiej kaplicy wykonano architektoniczną oprawę imitującą fasadę łyczakowskiego kościoła.

Kolejne dwa kresowe obrazy to kopie redemptorystowskiej ikony **Matki Bożej Nieustającej Pomocy**. Pierwszą z nich przywiózł ze Stanisła-

wowa ks. Kazimierz Bilczewski, bratanek świętego arcybiskupa. Trafiła najpierw do kościoła **św. Maurycego**, a następnie do położonego w pobliżu małego kościoła **św. Łazarza** (od 2001 r. sanktuarium). „Łazarz”, jako dawna kaplica Ojców Bonifratrów z położonego naprzeciwko szpitala ma szczególny charyzmat: tutaj we wtorkowych i niedzielnych nowennach wyprasza się łaskę zdrowia. Drugi obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy pochodzi z **Białohorszcza** i został intronizowany w kościele **św. Doro-ty, Stanisława i Wacława**.

U sercanów na Księżu Małym, w kościele **Wspomo-życielki Wiernych**, znajduje się wizerunek **Matki Bożej z Jazłowca na Podolu**.

Oblicze **Matki Bożej Po-cieszenia z Hodowicy** – patronki młodych małżeństw można odnaleźć u kapucynów

w kościele **św. Augustyna** (fot. powyżej). Ludzie Pracy odnajdą swoje miejsce u Matki Bożej Pocieszenia ze Lwowa w **kościelnie Jezuitów św. Klemensa Dworzaka**. To jeden z największych kresowych wizerunków maryj-

nych (1x2 m), koronowany przez św. Józefa Pelczara we Lwowie (1905). Obraz jest bardzo „polski” i „wrocławski”. Polski – bo we Lwowie właśnie przed nim legat papieski po raz pierwszy dodał do Litanii Loretańskiej wezwanie „Królów Polski, módl się za nami”. Wrocławski – bo w latach stanu wojennego przed obrazem gromadzili się członkowie dolnośląskiej „Solidarności”. Tu-
taj też odbyła się historyczna Msza za Ojczyznę 13 grudnia 1981 roku.

Z Krakowa w 1963 r. przybyła **Madonna Łaskawa** (fot. z prawej) czczona u franciszkanów konwentualnych w kościele św. **Karola Boromeusza**. W roku 1993 ustanowiono tu Sanktuarium Rodzin,

a w 1994 – Roku Rodzin obraz koronowano.

PZ

OBJAWIENIE PAŃSKIE (EPIFANIA) – 6 STYCZNIA

Słowo *epifania* (gr.) – oznacza ukazanie się, objawienie.

Uroczystość należy do najstarszych świąt w Kościele. Na Wschodzie pierwsze jej ślady spotykamy już w III w. Tego właśnie dnia Kościół grecki obchodził święto Bożego Narodzenia. Na Zachodzie Uroczystość Objawienia Pańskiego datuje się od końca IV w. (oddzielnie od Bożego Narodzenia). W Trzech Magach pierwotny Kościół widzi siebie, świat pogański, całą rodzinę ludzką, wśród której zjawiał się Chrystus, a która w swoich przedstawicielach przychodzi z krańców świata złożyć Mu pokłon.

Mędrcy ze Wschodu, którzy za przewodem gwiazdy przybyli do Betlejem, złożyli Jezusowi w darze złoto, kadzidło i mirrę. Złoto oznaczało godność Jezusa jako Króla,

kadzidło – Najwyższego Kapłana, mirra zaś – używana do uśmierzania bólu i do namaszczania ciał zmarłych – była zapowiedzią Pańskiego pogrzebu.

Tradycja na podstawie trzech hojnych darów: złota, kadzidła i mirry określa ich liczbę, wiek, kolor skóry i symbolikę. W VI wieku dodano im tytuły królewskie i święte, a w IX imiona: Kacper, Melchior i Baltazar. Z czasem kształtuje się wyobrażenie, że reprezentują trzy znane części świata: Europę, Azję i Afrykę.

Zgodnie z dawnym zwyczajem w dniu 6 stycznia, w czasie Mszy świętej błogosławimy kredę, aby nią oznaczyć drzwi naszych domów na znak, że przyjęliśmy Wcielonego Syna Bożego. Błogosławimy również kadzidło, aby jego wonią napełnić nasze mieszkanie na znak, że wszystko pragniemy czynić na chwałę Boga.

Poświęconą kredą oznaczamy drzwi naszych domów: „C + M + B”. Ten skrót nie pochodzi od imion „Trzech Króli”, ale od łacińskiego wezwania *Christus Mansionem Benedicat*, co oznacza „Niech Chrystus błogosławi ten dom”. Błędne oznaczenie „K M B” pochodzi prawdopodobnie stąd, iż kiedyś łacińskie C zastąpiono polskim K.

A w takim układzie łatwo było już utożsamić je z imionami: Kacper, Melchior, Baltazar.

Św. Rajmund Nonnat 1204-1240

Oto Święty, który oddał się dobrowolnie w niewolę Maurów. Po co? Aby wydostać z niego innego chrześcijanina. Bo był jego przyjacielem? A skąd! Rajmund nie znał go wcale. Zrobił to, ponieważ był zakonikiem, który gotowość do złożenia takiej ofiary zadeklarował przy składaniu ślubów zakonnych. Zamierzał wykupić wszystkich, których tego dnia wystawiono na sprzedaż, ale na jednego zabrakło mu pieniędzy, więc...

Spędził potem trzy lata w okrutnej niewoli, a bracia zbierali w tym czasie pieniądze, żeby jego z kolei wykupić. W więzieniu znosił tortury, lecz nie wyrzekł się wiary. Przeciwnie. Zaczął głosić Ewangelię. Wtedy rozwścieczeni strażnicy, chcąc go zmusić do milczenia, przebili mu wargi i założyli – ależ tak –

ciężką kłódkę! Mówiono o nim: Święty Więzień.

Czemu wstąpił akurat do Zakonu Najświętszej Maryi Panny Miłosierdzia dla Odkupienia Niewolników? (długa nazwa mieli ci mercedariusze.) Bo podobnie jak inni Hiszpanie miał już dosyć panowania muzułmanów w swoim kraju. Uczynił to zaraz po skończeniu studiów w Barcelonie. Był młody, wykształcony i pełen entuzjazmu, a gorąca miłość do Jezusa przynaglała go do wielkich czynów.

W zakonie oprócz braci duchownych, takich jak on, byli również bracia rycerze, którzy ślubowali gotowość prowadzenia zbrojnych walk z Maurami. Był to więc w pewnym sensie... Zakon rycerski? Jak najbardziej.

Duchowe męstwo i niezłomną odwagę Rajmunda po-

twierdziły wkrótce cztery wyprawy do Afryki.

W pierwszą, w okolice dzisiejszej Algierii, wyruszył mając dwadzieścia pięć lat. Potem udał się w rejon dzisiejszej Tunezji. Z niewoli Maurów udało mu się wyrwać w sumie około pięciuset chrześcijan. Ta wyprawa była czwartą, i jak się okazało – ostatnią.

Zmarł w Hiszpanii rok po powrocie z więzienia. Jego odejściu do nieba towarzyszyły liczne cuda.

Nonnat nie jest nazwiskiem Rajmunda, to jego przydomek. Pochodzi od łacińskiego słowa: *nonnatus*, znaczy: nie-narodzony. Rajmund nie narodził się bowiem w sposób naturalny, lecz został wyjęty z łona matki, która zmarła przed porodem. Dzisiaj nazywa się to cesarskim cięciem. W XIII wieku było to wydarzeniem graniczącym z cudem.

Opowiadanie pochodzi z książki
Ewy Skarżyńskiej
„Co się w niebie święci”

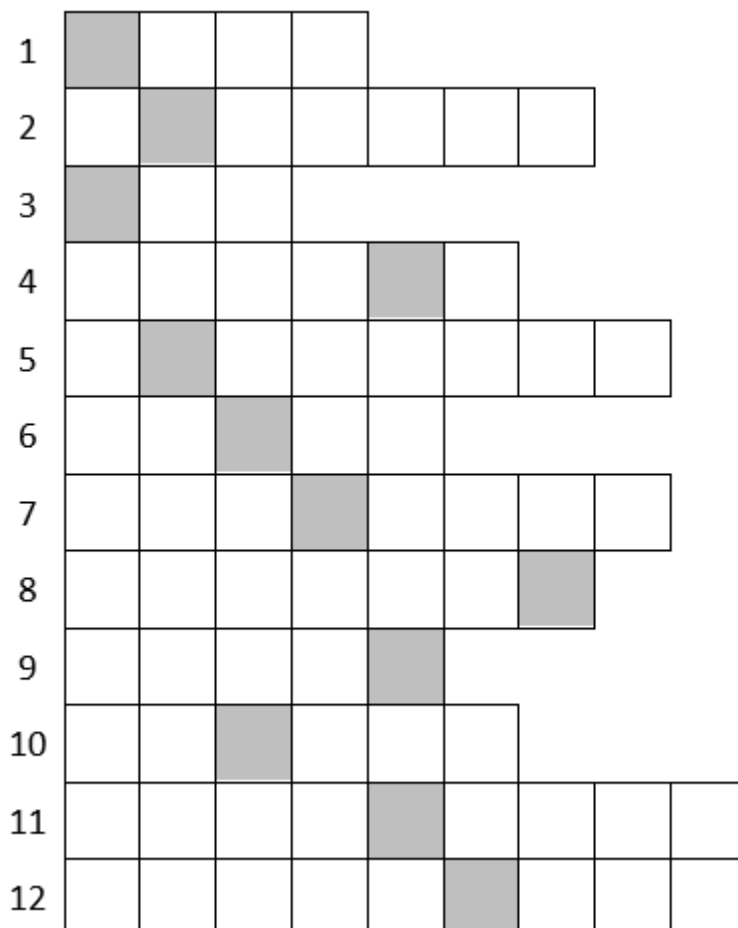

ZADANIE NA STYCZEŃ

Trwamy w radosnym okresie bożonarodzeniowym. Do krzyżówki będziecie wpisywać hasła związane z tym czasem. Główne hasło, odczytane pionowo z szarych pól, określa coroczne styczniowe wydarzenie w naszej parafii. Czy bierzesz w nim udział? Powodzenia!

opr. G. Graczyk-Zołotajkin, E. Hoffmann-Guzik

1. Kacper, Melchior lub Baltazar.
2. Wieczera, rozpoczyna się, gdy zabłyśnie pierwsza gwiazda.
3. Pora odprawiania 7.
4. Świeci zapalona na stole.
5. Miejsce narodzin Jezusa.
6. i 9. i 12. Dary od 1.
7. Msza Św. 24 grudnia.
8. Biały chleb, którym dzielimy się na 2.
10. Np. „Cicha noc”.
11. Obok radości i miłości gości w naszych sercach.

Rozwiązanie zadania – hasło – należy napisać na kuponie i do 17 stycznia wrzucić do skrzynki. Skrzynka na rozwiązania będzie wystawiona na stoliku po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰ a w innym terminie w zakrystii. Można także wysłać rozwiązanie na adres redakcji: **gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl** umieszczając w temacie *Zadanie na styczeń* (termin: piątek, 17 stycznia). Losowanie nagród w niedzielę 19 grudnia, po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰.

KUPON – Zadanie na styczeń

.....
imię i nazwisko dziecka, wiek

.....
hasło

I N T E N C J E M S Z A L N E

1 stycznia, środa – Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi – Światowy Dzień Pokoju

8⁰⁰ W intencji Pana Mieczysława

9⁰⁰ W intencji Pana Mieczysława

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ + Mieczysław Paździor

12⁰⁰ + Mieczysław i Janina Żurawińscy

18⁰⁰ W intencji Pana Mieczysława

20⁰⁰

2 stycznia, czwartek – św. Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu, biskupów i doktorów Kościoła

9⁰⁰ W intencji Kamila i jego rodziny o potrzebne łaski, Boże miłosierdzie i opiekę Matki Bożej

3 stycznia, piątek – wspomnienie Najświętszego Imienia Jezus

9⁰⁰ + Tadeusz Świętochowski; ++ Zofia i Roman Mączka

18⁰⁰ W intencji Róż Żywego Różańca

4 stycznia, sobota

9⁰⁰ ++ Leon i Zofia Dądzik; ++ z rodziny Chada, Dądzik i Machoń

18⁰⁰ + Anna Witczak (intencja od chrześniaka Marka Sieronia z Ostrowa Wlkp.)

5 stycznia, 2. Niedziela po Narodzeniu Pańskim

8⁰⁰ + Anna Witczak (intencja od Damiana Sieronia z Ostrowa Wlkp.)

9⁰⁰ + Janina i Bronisław Sokół; ++ z rodziny Sokół

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W int. Piotra i Jakuba z okazji urodzin oraz w intencji Doroty i Piotra oraz dzieci o Boże błogosławieństwo dla całej rodziny

12⁰⁰ W intencji parafian

18⁰⁰ + Anna Kubiak (18 rocznica śmierci); ++ Edward i Zbigniew Kubiak

20⁰⁰

6 stycznia, poniedziałek – uroczystość Objawienia Pańskiego (Trzech Króli)

8⁰⁰ + Alicja Klimek (8 rocznica śmierci); ++ z rodziny Klimek i Woźniak

9⁰⁰ + Lucjan Połączewski; ++ Zofia, Jan, Zbigniew, Jan Świderscy; + Stanisława Najda

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W intencji Elżbiety Michaluk (80 rocznica urodzin)

12⁰⁰

18⁰⁰

20⁰⁰

7 stycznia, wtorek

9⁰⁰ W pewnej intencji

8 stycznia, środa

9⁰⁰

9 stycznia, czwartek

9⁰⁰

10 stycznia, piątek

9⁰⁰

11 stycznia, sobota

9⁰⁰ + Andrzej Nasz (6 rocznica śmierci)

18⁰⁰ + Jan Oczkowski (4 rocznica śmierci); ++ rodzice Wanda i Marcin

12 stycznia, Niedziela Chrztu Pańskiego – kończy się okres Narodzenia Pańskiego

8⁰⁰ W 27 rocznicę śmierci ++ Waclaw, Romana oraz Tadeusz Grzelec; ++ z tej rodziny

9⁰⁰ Dziękczynno-błagalna w intencji Dawida z okazji 30 rocznicy urodzin

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ + Krystyna w rocznicę śmierci

12⁰⁰ ++ rodzice Helena i Stanisław Kłoczko; + brat Jarosław; + siostra Barbara;

++ z rodzin Kłoczko i Chrawowskich

18⁰⁰

20⁰⁰

13 stycznia, poniedziałek – rozpoczyna się okres zwykły

9⁰⁰ + Jan Lis

14 stycznia, wtorek

9⁰⁰

15 stycznia, środa

9⁰⁰

16 stycznia, czwartek

9⁰⁰ Dziękczynno-błagalna w intencji Bartosza (51 rocznica urodzin)

17 stycznia, piątek – wspomnienie św. Antoniego, opata

9⁰⁰

18 stycznia, sobota – Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan (18-25)

9⁰⁰

18⁰⁰ + Adela Juszczyk (5 rocznica śmierci); ++ Stanisław i Czesław Juszczyk

19 stycznia, 2. Niedziela W ciągu roku

8⁰⁰ + Tomasz Dajewski

9⁰⁰ ++ Józefa (23 rocznica śmierci); + Bolesław; + Wojciech Ząbek

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ Dzięczynno-błagalna w intencji Anny Karpio (17 rocznica urodzin)

12⁰⁰ ++ rodzice Ryszard i Maria Kwietniewscy; ++ Regina Kwietniewska; ++ z rodzin Kwietniewskich i Koczorowskich

18⁰⁰ ++ Aniela, Bolesław, Ryszard Rogaczewscy; ++ z rodziny Prochorowicz i Rogaczewskich

20⁰⁰ W pewnej intencji

20 stycznia, poniedziałek

9⁰⁰

21 stycznia, wtorek – św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy – Dzień Babci

9⁰⁰

22 stycznia, środa – Dzień Dziadka

9⁰⁰

23 stycznia, czwartek

9⁰⁰

24 stycznia, piątek – św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła

9⁰⁰ + Józefa Kos

25 stycznia, sobota – Święto Nawrócenia św. Pawła

9⁰⁰

18⁰⁰ + Antoni Steckiewicz (25 rocznica śmierci); ++ rodzice i teściowie

26 stycznia, 3. Niedziela W ciągu roku – Niedziela Słowa Bożego

8⁰⁰ W intencji wspólnoty Nieustającego Różańca Świętego

9⁰⁰ ++ Franciszek, Helena, Eugeniusz Południak

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W intencji Stasia (11 rocznica urodzin) i Wojciecha z prośbą o łaskę zdrowia i błogosławieństwo oraz opiekę Matki Bożej

12⁰⁰ + Helena Juszczyk (30 rocznica śmierci); + Janina Mitros; ++ Roman, Maria, Bogdan Haniczak

18⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Mariusza Silingiewicza w 65 rocznicę urodzin

20⁰⁰ + Elżbieta Pawlak

27 stycznia, poniedziałek

9⁰⁰

28 stycznia, wtorek – św. Tomasza z Akwinu, prezbitera i doktora Kościoła

9⁰⁰

29 stycznia, środa

9⁰⁰

30 stycznia, czwartek

9⁰⁰ + Wiktor Żuchliński (1 rocznica śmierci)

31 stycznia, piątek – wspomnienie obowiązkowe św. Jana Bosko, prezbitera

9⁰⁰

PLAN WIZYTY DUSZPASTERSKIEJ — KOŁĘDY

będzie podawany na bieżąco w ogłoszeniach parafialnych.

U W A G A ! Z M I A N A !

Od stycznia następuje zmiana godziny niedzielnej Mszy św. wieczornej.

Nie ma Mszy św. o godzinie 19⁰⁰. Zamiast tego będzie Masza św. o godzinie 18⁰⁰.

Msza św. o godz. 20⁰⁰ pozostaje bez zmian.

W czasie kolędy nie ma Mszy św. wieczornej w dni powszednie, w soboty Msza św. wieczorna będzie o godz. 18⁰⁰.

Intencja Apostolstwa Modlitwy i Żywego Różańca w styczniu

O prawo do edukacji

Módlmy się, aby zawsze respektowano prawo emigrantów, uchodźców i wszystkich dotkniętych konfliktami wojennymi do edukacji, koniecznej dla zbudowania lepszego świata.

Kancelaria parafialna

w czasie koledy czynna tylko w soboty 9⁰⁰-10⁰⁰, w sprawach pilnych – po Mszy Świętej.

Gazeta parafialna do użytku wewnętrznego. Redaguje zespół pod kierunkiem ks. Proboszcza.

Parafia Rzymskokatolicka
pw. św. Wawrzyńca
we Wrocławiu-Żernikach,
ul. Żernicka 249, 54-510 Wrocław
Ks. Proboszcz tel. 602-22-32-22
parafiazerniki(at)op.pl
www.zerniki.archidiecezja.wroc.pl
konto bankowe Parafii
32 1500 1793 1217 9006 0637 0000
Wpłaty z dopiskiem:
„Ofiara na Kościół”

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i korekty tekstów oraz zmiany ich tytułów.

Kontakt z redakcją:
gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl

Okładka: Pixabay

KRONIKA PARAFIALNA

W ostatnim miesiącu do wspólnoty parafialnej, przez **sakrament Chrztu świętego** zostały przyjęte dzieci:

- Maja Nowak,
- Albert Chmielowski,
- Michał Małecki

W ostatnim miesiącu **zmarli:**

- + Henryka Namyślak,
- + Anna Witczak,
- + Władysław Kisielewicz
- + Piotr Parkitny,
- + Bogumiła Rutkowska

Módlmy się o Niebo
dla Nich.

Zapraszamy do zakupu naszego parafialnego kalendarza na rok 2025.

Kalendarz zawiera zdjęcia wnętrza naszego kościoła przygotowanego na obchody świąt Narodzenia Pańskiego i Zmartwychwstania, wykonane na przestrzeni kilku lat.

Dochód uzyskany ze sprzedaży przeznaczony będzie na potrzeby naszego kościoła.

Parafia pod wezwaniem
św. Wawrzyńca
Wrocław - Żerniki

Nasza „Gazetka dla Wszystkich” nadal jest wydawana jedynie w formie elektronicznej. Kochani czytelnicy, zatroszczcie się o tych, którzy nie mają dostępu do Internetu. Może osoby, które mogą wydrukować gazetkę przekażą wersję papierową swoim sąsiadom...